

N.Y.C. TIME
זמן הדלקת נרות - 5:02
סוף זמני ק"ש - 8:54
9:30 -
סוף זמן תפלה - 10:27
דף היומי לשבת: מנחות כ"ז

בס"ד, עש"ק פ' יתרו - שנת תשפ"ו לפ"ק

פרשת יתרו

כן הזהיר שתעזו פניך כנגד המלעיגים ואל תמנע מלעשות המצוה. וכן אמר רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו, יהי רצון שיהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם, וכן הוא אומר לענין הבושה, שפעמים אדם מתבייש מפני האדם יותר ממה שיתבייש מפני הבורא יתברך, על כן הזהיר שתעזו מצחק כנגד המלעיגים ולא תבוש, וכן אמר דוד ע"ה: "ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש", אף כי הי' נרדף ובורח בין האומות, הי' מחזיק בתורתו ולומד אף כי היו מלעיגים עליו.

ועיין במהרש"א בפ' חלק (סנהדרין צט: ד"ה כל העוסק בתורה) שכותב: אבל העוסק בה לשמה הוא מעזו פניו נגד המלעיגים ומחזיק בה, שעל כן נקראת התורה עזו וכו'.

ובפ"ג דביצה (כה: איתא: מפני מה נתנה תורה לישראל, מפני שהן עזין וכו', והיינו דאמר ר"ש בן לקיש, ג' עזין הן ישראל באומות וכו'.

באגרת הגר"א (שנדפסה בוילנא בשנת תרפ"ח ע"פ נוסחא ישנה דפוס ארם צובה) איתא: כי זה כל האדם, לפתח חטאת רובץ ושליט עליו יצרו, ותבלין שלו לזכרים - עסק התורה, ולנקבות - הצניעות. ובספר אגרת הגר"א (ע"פ פתיחת האגרת - גולדשטוף, עמ' פ"ט) איתא: הצניעות באשה כמו התורה באיש וכו', ועוד נראה שבאנשים עיקר המצוה זה תלמוד תורה, ולכך עיקר היצר בביטול תורה, ועיקר מלחמת היצר וביטולו ע"י לימוד התורה, ובאשה עיקר המצוה זה צניעות, ובוזה עיקר פיתוי היצר, ומאידך עיקר המלחמה בו.

ושוב איתא בספר הנ"ל: וראה זה מצאתי בספר משנת פקוח נפש, הביא שהר"ש לורנץ שאל הגר"א מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל, מה כלי זיינן של הנשים במלחמת היצר. והשיב לו בשם החזון איש, שמידת הצניעות שטבע הקב"ה באשה היא התבלין כנגד יצר הרע.

בספר שלמי שרה (להרב משה מרדכי שולזינגר, סי' ח', עמ' ק"ה-ק"ו) איתא: ומספר הגר"ר יעקב גלינסקי (שליט"א) [זצ"ל] שנכנס פעם למרן החזו"א זיע"א, ושאל על זה, דהתינוח אנשים [יכולים לזכות לטל של תחיית המתים ע"י אור תורה (כדאיתא בכתובות קיא:), אבל] נשים במאי זכיין לתחיית המתים, עם איזה טל יוכלו הנשים לקום בתחיית המתים, הרי אין להן תורה. וענה לו החזו"א זצ"ל שהטל אצל הנשים הוא המלבושי צניעות, שבקיץ כשמזיעים מהמלבושי צניעות, זהו הטל שמחי' אותן לעתיד לבוא בתחיית המתים.

והנהגה, לעיל הבאנו מהמהרש"א שזכות האיש היא שמעזו פניו נגד המלעיגים עליו במה שעוסק בתורה. ולפי מה שהבאנו מהגר"א דזכות הנשים היא הצניעות, יש לומר שבמה שמעזוה פניה נגד המלעיגים עליה על מה שלובשת בגדי צניעות, זהו העזו כנמר" של הנשים.

"וישמע יתרו כהן מדין חותן משה את כל אשר עשה אלקים למשה ולישראל עמו כי הוציא ה' את ישראל ממצרים" (יח:א). ופירש"י: וישמע יתרו - מה שמועה שמע ובא, קריעת ים סוף ומלחמת עמלק (ובחיים קטז.). ומבואר מדברי חז"ל רב' ניסים אלו הם אשר הניעו את לב יתרו לבוא ולהתגייר. ומשמע שב' ניסים אלו ענובים ואחוזים זה בזה, ולא שאר ניסי מצרים הניעו לבו להתגייר. ולכאורה מהו הקשר בין ב' ניסים אלו, ומדוע הם שהביאו אותו להתגייר.

בספר שמחת התורה (שנערך ע"י ידי"ג הגר"ר העשי וואלף שליט"א) הסביר הגר"ר שמחה הכהן שעפס זצ"ל: והנראה בזה דהנה במלחמת עמלק נתגלה כחו וגבורתו של כלל ישראל, ולכאורה אם הי' בכחם להדוף ולנצח את אויביהם, מדוע הוצרכו לנס קריעת ים סוף, הרי יכלו לנצח את מצרים ולצאת מארצם מתוך גבורה ונצחון, ומה צורך יש בקריעת ים סוף. אך ההסבר בזה, כי שילוחם ממצרים הי' דוקא בצורה כזאת, כי כן מדת הכרת הטוב, שהיו מצרים להם אכסני' בשעת הדחק, מחייבת כי יציאתם היא מתוך שילוחם ולא מתוך מלחמה, כי הכרת טובה היא בתכלית ההיפוך של מלחמה.

ולפ"ז מתבאר היטב מה שהניע את יתרו להתגייר, שכן ממלחמת עמלק ירד לעומקה של אומה זו, אשר לא נלחמו במצרים מתוך הרגשת הכרת הטוב, ולכן הוצרכו לנס קריעת ים סוף. באומה כזו אשר ערכים אלו נעוצים בנבכי נשמתם, רצה להזדווג, ולכן מתוך הכרת סודם של ב' ניסים אלו בא והתגייר.

"וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר" (כ:א). (ובחיים קטז.) ובילקוט שמעוני על תהלים (פכ"ט, אות תשי') איתא: כשנתן הקב"ה תורה לישראל הי' קולו הולך מסוף העולם ועד סופו, וכל מלכי העולם אחזתו רעדה בהיכליהן. נתקבצו אצל בלעם אמרו לו מה קול ההמון הזה ששמענו, שמא מביא מבול לעולם, שנאמר: "ה' למבול ישב וישב ה' מלך לעולם". אמר להם, כבר נשבע הקב"ה שלא יביא מבול לעולם וכו'. אמרו לו, שמא מבול של מים אינו מביא, אבל מבול של אש מביא וכו', אמר להם, כבר נשבע הקב"ה שאינו מביא מבול כל עיקר וכו'. אלא, חמדה טובה יש לו בבית גנזיו שגנוזה אצלו תקע"ד דורות קודם שנברא העולם, ונתנה לעמו, שנאמר: "ה' עז לעמו יתן", ענו כולם ואמרו: "ה' עז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום". ופירש"י: עז - שהיא מעוזן של ישראל.

הטור פותח חיבורו (או"ח סי' א') כך: יהודה בן תימא אומר, הוי עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים. פרט ארבעה דברים בעבודת הבורא יתברך, והתחיל ב"עז כנמר" לפי שהוא כלל גדול בעבודת הבורא יתברך, לפי שפעמים אדם חפץ לעשות מצוה, ונמנע מלעשותה מפני בני אדם שמלעיגים עליו, ועל

ולפי זה יש להכניס כוונה חדשה בפסוק "עוז והדר לבושה" (לא:כה), שהעוז וה"עז כנמר" של האשת חיל ניכר ב"לבושה".

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך" (כ:כ). בספר טובך יביעו מובא מהג"ר יצחק זילברשטיין שליט"א: בחור כבן שמונה עשרה הגיע אל הרופא דר. ברוקס מבית החולים 'תל השומר' ושטח בפניו בעייה קשה. למרות גילו המבוגר, הוא סובל מבעיות הרטבה (poor bladder control) וביקש רפואה למכתו.

הרופא, שהוא גם תלמיד חכם, נתן לו כמה עצות רפואיות, אבל לאחר מכן הציע לו גם לברך ברכת 'אשר יצר' בכוונה, והטעים בפניו שבכחה של ברכה זו להביא לריפוי.

לאחר זמן קצר חזר הבחור אל הרופא והודיע לו שאכן העצה פעלה את פעולתה והבעייה היתה כלא היתה. הרב מרא דאתרא שהביא את הסיפור אמר שמוכח בעליל שיש בברכה זו כח כדי לרפא חולים ותחלואים קשים, וכדאי א"כ לקבל על עצמנו לברך ברכת 'אשר יצר' בכוונה גדולה.

ומעשה שה' גם באחד הכוללים בבני ברק שבנו הקטן של אברך חשוב חלה במחלה קשה. התאספו האברכים בגין זה לכינוס של חזיון והחליטו לקבל על עצמם לברך ברכת 'אשר יצר' בכוונה. ואכן, גם כאן פעל החזיון בצורה המהירה ביותר והילד נרפא מהמחלה באופן ניסי לחלוטין.

יש להוסיף דברים מופלאים בענין הכוונה בברכות שנאמרו ע"י הג"ר בן ציון אבא שאול זצ"ל, ראש ישיבת פורת יוסף. אלמלא ה' אותו גאון עושה את החשבון הזה, לא היינו אנחנו מעיזים לומר זאת, אבל הדברים נדפסו בספרו וראויים הדברים למי שאמרים.

הגרביצ אבא שאול עשה חשבון סוף כל הברכות הנאמרות ע"י האדם בשבעים שנותיו, מגיע לכרי 2,500,000 !!! אבל כשיבוא האדם לב"ד של מעלה, לאחר שנותיו עלי אדמות, יתברר לו שמכל הסך העצום הנ"ל נשארו לו רק כמה מאות !!!

ראש ישיבת פורת יוסף מתאר את הדברים ואומר שעם בואו של האדם לב"ד יבואו גם קרונות ענקיים ובהם כל מיליוני הברכות שאמר בימי חייו. אלא שכאשר יבדקו באיכות החומר, ימצא שרק כמה מאות ברכות נאמרו בכוונה הראויה, בשמחה ובדביקות. לכמות כזו של ברכות לא היו צריכים להביא קרונות - די ה' בכמה שקיות ניילון.

כדאי לחשוב על כך עוד בהיותנו כאן, בעולם העשיה.

בענין לוו עלי ואני פורע

עה"פ: "זכור את יום השבת לקדשו" (כ:ח), איתא במכילתא: במה אתה מקדשו, במאכל ובמשתה ובכסות נקי, שלא תהא סעודתך של שבת כסעודת החול, ולא עטיפתך של שבת כעטיפתך בחול וכו'.

במדרש תנאים (דברים ה:יב, מובא בתורה שלימה, שמות כ" ס"ק רל"ה*) איתא: במה אתה מקדשו, במאכל מתוק לשבת וביין מבושם ובכלים נאים.

ובסדר אליהו רבה (פכ"ד, מובא ג"כ בתו"ש שם ס"ק רל"ו) מובא: במה אתה מקדשו, במקרא, במשנה, במאכל ובמשתה ובמנוחה. שכל המענג את השבת כאילו מענג את מי שאמר וה' העולם, שנאמר: "וקראת לשבת עונג ולקדוש ה' מכובד" (ישעי' נח:יג).

בפ"ל מהל' שבת כותב הרמב"ם: ארבעה דברים נאמרו בשבת - שנים מן התורה, ושנים מדברי סופרים והן מפורשין ע"י הנביאים, שבתורה - זכור ושמור. ושנתפרשו על ידי הנביאים - כבוד ועונג, שנאמר: "וקראת לשבת עונג ולקדוש ה' מכובד" (ה"א).

איזהו כבוד, זה שאמרו חכמים שמצוה על אדם לרחוץ פניו ידיו ורגליו בחמין בערב שבת מפני כבוד השבת וכו' (ה"ב). ומכבוד השבת שילבש כסות נקי' וכו' (ה"ג).

איזהו עונג, זה שאמרו חכמים שצריך לתקן תבשיל שמן ביותר ומשקה מבושם לשבת, הכל לפי ממונו של אדם. וכל המרבה בהוצאות שבת ובתיקון מאכלים רבים וטובים, הרי זה משובח. ואם אין ידו משגת, אפילו לא עשה אלא שלק וכיוצא בו משום כבוד שבת, הרי זה עונג שבת. ואינו חייב להצר עצמו ולשאל מאחרים כדי להרבות במאכל שבת. אמרו חכמים הראשונים, עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות (ה"ז).

בריש פ"ב דביצה (טו:) איתא: מאי "אכלו משמנים ושתו ממתקים וגו'" כי חדות ה' היא מעוזכם" (נחמי' ח:י). א"ר יוחנן משום ר' אליעזר בר' שמעון, אמר להם הקב"ה לישראל, בני, לוו עלי וקדשו קדושת היום והאמינו בי, ואני פורע. ופירש"י: חדות ה' - שמחה שאתם עושים בשביל הקב"ה, הרי היא מעוזכם. היא תעזור אתכם לשלם הקפותיכם ומלוותיכם שתלוו בשביליה.

וכעין זה פירש רבינו חננאל: אמר הקב"ה לישראל, לוו עלי ושמחו היום וקדשוהו והאמינו בי, ואני פורע. כלומר, קיימו מצות חדות ה' שאמר הקב"ה "ושמחת בחגך", והאמינו. אזמין לכם ברכה במעשה ידיכם כדי שתפרעו מה שלקחתם בהלוואה.

ועיין בפ' כל כתבי (שבת קיט.) גבי יוסף מוקיר שבת, שמצא מרגלית בתוך דג שקנה לכבוד שבת, ואמר: מאן דיזיף שבתא, פרעי' שבתא נמי שלוזה לכבוד שבת, השבת פורעת לו את חובו.

שוב איתא בגמ' בביצה (טו:): כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכיפורים (הב"ח מביא שגירסת הרי"ף והרא"ש היא: ועד ראש השנה) חוץ מהוצאת שבתות והוצאת ימים טובים והוצאת בניו לתלמוד תורה שאם פחת - פוחתין לו, ואם הוסיף - מוסיפין לו.

ופירש"י: כל מזונותיו של אדם - כל מה שעתידי להשתכר בשנה שיהא נזון משם, קצוב לו כך וכך ישתכר בשנה זו, ויש לו ליהדר מלעשות יציאה מרובה, שלא יוסיפו לו שכר למזונות אלא מה שפסקו לו. חוץ מהוצאת שבתות - אותה לא פסקו לו מה ישתכר לצרכה ומהיכן תבואה, אלא לפי מה שרגיל ממציאיים לו לשעה או לאחר שעה. פוחתין לו - כלומר, ממציאין לו שכר מועט.

והקשו התוס' (טו: ד"ה לוו עלי ואני פורע): והא דאמר (פסחים קיב., קיג., שבת קיח:): עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות [שתאכל בה רק שתי סעודות כמו בחול ולא תטול מאחרים], הני מילי כשאין לו לפרוע.

המהרש"ל והמהר"ם גורסים בסוף דברי התוס': הני מילי כשאין לו לפרוע אלא א"כ יטול מן הצדקה, אבל הכא מיירי שיש לו

משכנות כדי לפרוע ואין לו מעות, לכך אמר לוו עלי. ולפי גירסתם לא התירו ללוות אלא אם כן יש לו משכונות, דאי לאו הכי הוה לוי לווה רשע ולא ישלם.

דברי התוס' ע"פ גירסת המהרש"ל הללו שלא התירו ללוות אלא א"כ יש לו משכונות, הובאו בכמה פוסקים - הדרישה באו"ח סי' רמ"ב (אות ה'), הא"ר (אות ח'), שו"ע הרב, האשל אברהם (בוטשאטש) והעטרת זקנים.

הערוך השלחן כתב עוד גוונא דמותר לו ללוות, והיינו כשיש לו עסק, ואע"ג שעכשיו אין לו מעות, מותר לו ללוות ולקוות לה' שירוויח ויפרע, כיון דע"פ דרך הטבע מצוי שירוויח ויהי' לו מהיכא לפרוע, וכן משמע בדברי רבינו חננאל הנ"ל: לוו עלי וכו' אומין לכם ברכה במעשה ידיכם, עכ"ל.

ועיין בדרישה (אות ד') שכותב: עוד שמעתי מפרשים לוו עלי ממונכם, ואל תדאגו כי עלי לשלם לכם, עכ"ל, ורצונו לומר דלא התירו אלא ללוות מממונו שמיועד לצרכיו, אבל ללוות מאחרים שאין לו ממה לשלם - אסור.

ועיין בשפת אמת על מס' ביצה שהביא גירסת המהרש"ל בתוס' דמי שאין לו נכסים לפרוע אסור ללוות וכותב השפת אמת: והגם דלמצות קדושת היום מבטיחין לו מן השמים לפרוע, מ"מ מצד ממון חבירו אסור ללוות על סמך זה, ודווקא כשיש לו לפרוע ע"י מכירת חפץ וכדומה כדברי מהרש"ל אז מותר ללוות.

אמנם, הגר"א גורס בתוס' (וכ"כ בביאור הגר"א באו"ח סי' רמ"ב, ובהגהות החת"ס שם): והא דאמר עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות, הני מילי כשאין לו ממי ללוות, עכ"ל. והיינו, דאם יש לו ממי ללוות אף שאין לו מהיכא לפרוע, רשאי ללוות על סמך הבטחה זו, אף ההלואה לצורך ענין אחר אם אין לו מהיכא ללוות - אסור.

ועיין במור וקציעה להגאון יעב"ץ זצ"ל (סי' רמ"ב) שכותב לפרש ההיא דלוו עלי וכו'. אין הכוונה שילווה מישאל המאמינו בלי משכון בבטחו בו שלא יהא לווה רשע וגו', ויאכל הלה וחדי ויסמוך על הנס, ואם אח"כ אין לו לשלם יתחלל שם שמים ח"ו על ידו, זה לא

אמרו, אלא כך הוא הענין, שילווה על ה', היינו שיאמר למלוה לצורך הוצאת שבת אני לווה ממך, על הבטחת ה"ת שאמר וצוה לוו עלי, היינו עלי, דאי על שמי בלבד, ועל הבטחתי וערבותי שאני הוא הפורע אם אינכם פורעים ע"י עצמכם, שעל זה המאמר יסמוך המלוה ולא יקפיד אם לא יהא אח"כ ללוה מה לפרוע, כי אני הוא הנאמן לשלם מלוחו, כה"ג דוקא הוא דשרי, אבל לא על מנת להיות לווה רשע כו'. ויש להמליץ ע"ז הכתוב: "וכי פועל אדם ישלם לו" (איוב לד:יא), 'פועל' ראשי תיבות למפרע: לוו עלי נאני פורע.

בשו"ע בריש הלכות שבת (סי' רמ"ב) איתא: אפילו מי שצריך לאחרים אם יש לו מעט משלו צריך לזרו עצמו לכבד את השבת, ולא אמרו עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות אלא למי שהשעה דחוקה לו ביותר. על כן צריך לצמצם בשאר ימים כדי לכבד השבת.

ומסביר המ"ב (סק"ג): מיירי כשאין לו משכונות ללוות עליהם ובלא משכון אין יכול להשיג, דאי לאו הכי צריך ללוות כדי שלא לבטל מצות עונג שבת, וכמו שאמרו חז"ל שאומר הקב"ה: בני, לוו עלי ואני פורע.

ועיין בשער הציון (סק"י"ב) שכותב דמשמע מהגר"א והב"ח דאם יכול להשיג ממי ללוות צריך ללוות ויבטח בה' שהוא יעזרנו לשלם לו, ובעטרת זקנים משמע דלא ילוה אלא א"כ הוא משער שיהי' לו במה לפרוע. ומסיים השעה"צ: ונראה דהכל לפי הענין.

בס' אבני המקום על מס' ביצה (ח"א סי' קפ"ב סק"ז, עמ' תקכ"ג) מביא שבספר הלכות שבת בשבת (ח"א פ"א הערה 26) האריך לבאר דלזה כיון המ"ב במש"כ והכל לפי הענין והיינו דתלוי במידת בטחונו בהקב"ה, והיינו דאם הוא בטוח בבירור שהקב"ה יפרע לו וגם בשאר עניניו הוא מתנהג במידת הבטחון רשאי ללוות אף שידוע שאין לו מהיכא לפרוע, אבל אם אין בטחונו גדול אסור ללוות. שו"ר בספר עינים בהלכה (הל' שבת ח"א עמ' תכ"ד) שהביא שהחפץ חיים נשאל לבאר כונתו, והשיב כנ"ל שהכל תלוי במידת בטחונו, והוסיף שהלוה יכול לבחון את עצמו אילו היה מגיע עני ללוות ממנו לצורך הוצאת שבת ואומר לו שאין לו מהיכא לפרוע, אלא שסומך על הבטחת הקב"ה לוו עלי ואני פורע, והיה אם ילוה לו ש"מ שאמונתו שלימה, אבל אם לא ילוה לו ש"מ שאין אמונתו שלימה, עכ"ד.

לד"נ מורי ורבי הגאון הרב אברהם יעקב בן הרב מאיר הכהן פאם זצ"ל - נפ' כ"ח מנחם אב תשס"א
לד"נ ר' בנימין בן הרב ר' מרדכי ז"ל שור
לד"נ מרת עטא שרה בת ר' בנימין ע"ה - נפ' כ"ג אדר א' תשס"ח

TORAH LODAAS

PARSHAS YISRO
© COPYRIGHT 2026
BY RABBI MATIS BLUM Z"L

לד"נ אסתר בת שלמה זלמן שטרן ע"ה

רוחמה ליבא בת רבקה לרפו"ש
צביה חיה בת לאה ברעניא לרפו"ש

“לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא” (כ:ז)

“Do not take the Name of Hashem in vain.”

The *Ohr Hachaim* interpreted this commandment homiletically: One is forbidden to project a facade of *frumkeit* in order to deceive people into thinking that he is a truly G-d fearing person, for by doing so he would be bearing the Name of Hashem in vain.

“כבד את אביך ואת אמך” (כ:יב)

“Honor your father and mother.”

A man came to *Hagaon Reb Chaim Soloveitchick, ZTL*, with the following question: I have heard that my father, who lives in a distant town, has taken ill, and I feel that it would only be proper if I would go to visit him. However since the Halacha states that one is obligated to honor his father with his father's money (“משל אב”) and the son need not expend his own money, perhaps I am not obligated to travel to him, since the train fare will cost money?

Reb Chaim answered simply: You are right. If the train will cost you money, you are not obligated to buy a ticket. Go by foot, instead ...

“ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם וגו'” (יח:י)

“And Yisro said, ‘Blessed is Hashem Who saved you ...’”

When praising the lofty stature of the *Geir Tzedek* of Vilna, the *Vilna Gaon ZTL*, observed that Bnei Yisroel are considered greater than the angels because they are able to mention Hashem's name after only two words of introduction [“Shema Yisroel ...”], while the angels must wait until after three words of preface [“*Kodosh, Kodosh, Kodosh ...*”]. However, we see from Yisro who praised Hashem's name after only one word of introduction [“*Boruch Hashem ...*”] that it is possible for righteous converts to be able to achieve even higher levels than ordinary Jews ...

“ויצא משה לקראת חותנו וישתחו וישק לו” (יח:ז)

“And Moshe went out to greet his father-in-law and he

bowed and kissed him ...”

Rashi notes that it is not clear from the wording of the Posuk who bowed to whom.

The *Binyan Shlomo* quoting his father, writes that since Chazal (Brachos 54b) tell us that, at ten Amos, Moshe was the tallest member of Klal Yisroel, and Yisro was likely of average height [three Amos tall], if Moshe wished to kiss Yisro he would have had to bend over to do so. Therefore, it was not necessary for the Posuk to specify that Moshe bowed to Yisro.

HALACHIC DISCUSSIONS

(not to be relied upon for Halacha L'Ma'aseh)

The *Minchas Chinuch* (2) writes that one who comes to convert cannot circumcise himself since he is still a Nochri until he undergoes Tevilla, and he will have been circumcised by someone who is not commanded in the Mitzva of Milah.

Some ask on the *Minchas Chinuch*: If so, how did Chazal (Sanhedrin 94a) say that Yisro circumcised himself for the sake of Geirus?

The *Sefer Peninim Mi'Bei Midrasha* notes that the *Masharsha* asks how Yisro, who was descended from Ketura, waited until then to circumcise himself; aren't Bnei Ketura obligated in Milah? The *Maharsha* answers that it is possible that Yisro was already circumcised, and he merely performed the Pri'ah on himself [which perhaps could be performed by someone who is not commanded in the Mitzva of Pri'ah]. See the aforementioned *Sefer* for further elaboration.

QUESTIONS OF THE WEEK

- 1) Where do we find that if one carries a certain amount on Shabbos, he is *Chayov*, while if he were to carry more, he would be exempt?
- 2) How is it possible for someone to be permitted to eat a particular food on Shabbos, but be forbidden to eat the same food on Motzai'ei Shabbos?
- 3) If one transgresses a certain prohibition of Shabbos willfully [even in the presence of witnesses], he is

exempt from *Malkos* or *Sekilla*. Which prohibition is this?

- 4) Is one executed for killing a *Cheiresh* or *Shoteh*?
- 5) Which two men - a father and a son - mentioned in Sefer Shmos - divorced their wives and then remarried them?
- 6) What advice concerning Tefilla did Yisro give Moshe?
- 7) Which two people who opened their homes to a Tzaddik merited sons because of this?
- 8) How was Yisro rewarded for welcoming Moshe (the savior of Bnei Yisroel) when he was being pursued by the enemy (Paroh)?
- 9) When did a Malach assume the appearance of Moshe?
- 10) Why was the Torah given in the month of Sivan whose Mazel is *Te'omim* (twins)?
- 11) Since Yisro was prevented from entering the camp of Bnei Yisroel by the Clouds of Glory, how did he inform Moshe about his arrival?
- 12) Who found the message that Yisro sent to Moshe?
- 13) Which item from Akeidas Yitzchok played a role in Matan Torah?
- 14) What do we do when we learn Torah that commemorates what Bnei Yisroel did at Matan Torah?

ANSWERS

- 1) If one carries a vessel on Shabbos into a public domain, he is *Chayov*. However, if he carries less than the prohibited amount of food on the same vessel, the vessel is of secondary importance to what is in it. Thus, since he is not *Chayov* for carrying out the food, he is also exempt, from carrying out the vessel (see Shabbos 93b).
- 2) It is possible to be permitted to eat a particular food on Shabbos but forbidden to eat it after Shabbos in the following situations: a) If a gentile cooked for a sick Jew on Shabbos, while the food is permissible on Shabbos, it is forbidden after Shabbos because of *Bishul Akum* (Taz, Yoreh Deah 113:15. b) If an *Am Ha'aretz* says on Shabbos that he separated the appropriate *Ma'asros*, it is permissible to eat that food on Shabbos, but not after Shabbos (Rambam, Hil. Ma'aseir 11:1).
- 3) If one violates the prohibition of *Me'chameir* [causing an animal to carry a load in a public domain on Shabbos] he does not receive *Malkos* or death (Shabbos 154; Rambam, Hil. Shabbos 20:1-2).
- 4) One who kills a *Cheiresh* or *Shoteh* is executed (Minchas Chinuch 34:1).
- 5) According to various sources in Chazal, Amram and

Moshe divorced their wives and later remarried them (Sota 12b, Mechilta).

- 6) He told Moshe to instruct Bnei Yisroel what Tefillos to daven in their Shuls (see Targum Yonoson 18:20).
- 7) Lovon and Yisro (Tanchuma, Shmos 16).
- 8) He merited having a descendant - Yael - who welcomed the enemy (Sisra) when he was being pursued by the savior (Barak) - and killed him (Shmos Rabba 4:2).
- 9) When Paroh ordered that Moshe be executed, a Malach in the guise of Moshe stood in for him (Mechilta).
- 10) To signify that if Eisov (Yaakov's twin) would wish to convert, repent, and learn Torah, then he would be allowed to do so (P'sikta D'Rav Kahana, cited in Otzar Midrashim, Shmos 19:1).
- 11) According to the Midrash (Shmos Rabba 27:2), Hashem told Moshe of Yisro's arrival. According to the Tanchuma Yoshon (6) and the Tur, Yisro wrote a letter, attached it to an arrow and shot it into the camp of Bnei Yisroel.
- 12) Either Uziel, the uncle of Aharon found it and brought it to Moshe, or the Jews who went outside of the *Ananei Hakovod* to take care of their needs found the arrow, or the arrow pierced the *Ananei Hakovod* and reached Moshe (Tosafos Hashaleim 18:6, letter Gimmel in a note).
- 13) The Shofar that was blown at *Matan Torah* came from the ram of Yitzchok (Pirkei D'Rebbi Eliezer 31).
- 14) We sway back and forth (Remah, Orach Chaim 48).

NOW AVAILABLE

The sefer *נר מתתיהו* is available for purchase:

- in seforim stores
- via shipping by emailing torahlodaas@gmail.com
- by picking up in Monsey, Queens, or Lakewood.
Please be in touch via email.

The sefer *מצא טוב* on *שמחות* and the set of Torah Lodaas volumes 1-5 are available for purchase. Email to purchase.

Due to many practical considerations, Torah Lodaas is only available through e-mail. Anyone who wishes to dedicate an issue or receive Torah Lodaas is asked to send his name and e-mail address to: TorahLodaas@gmail.com

*The material for this issue has been reprinted
from previous years*